

בית מדרן

לע"נ מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

כ"ד אדר תש"פ
פרשת ויקהל-פקודי
מספורין: זיכות יהודיע (מלכים ב' י"א)
שבת מברכין | שבת החודש
המועד יום שלישי שעה 10:14 - 11 חלקים

עלון מס' 247

העיר	הדלקת נרות שבת	צאת השבת	דבינו תם
ירושלים	17:35	18:27	19:11
תל אביב	17:33	18:25	19:08
חיפה	17:34	18:26	19:10
באר שבע	17:35	18:26	19:10

אין לקרוא בעלון בשעת התפילה

השבוע זכות עלון "בית מרן" מוקדש ל: סימני בת רחל

לעילוי נשמת

לכל המעוניין שנות עלון "בית מרן" יוקדש עבורו התעלה ולרואה שליטה או להבדיל לעילוי נשמת חייגו: *5290

שלושים יום קודם החג שואלים ודורשים בהלכות החג?

יש לך שאלה בהלכות פסח?

רבינו 'בית מרן' כאן בשבילך בכל שאלה!

24 *5293 שלוחה 1

- תוכן העניינים:**
- עמ' 4-1 השיעור השבועי**
מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א
 - עמ' 5 פרשת ויקהל - פקודי**
הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
 - עמ' 5 פינת הבריאות**
הישמרות מהנגיף קורונה
 - עמ' 6 מאור ישראל**
הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
 - עמ' 6 אקטואליה בהלכה**
הרב אברהם דניאל שליט"א
 - עמ' 6 לחיות עם האמונה**
הרה"ג רבי י. ישראל לוגאסי שליט"א
 - עמ' 7 פיטום הקטורת**
להינצל מפגע רע לקרוא כל יום

שיעורו השבועי

של מרן הראש"ל הרה"ר לישראל אב"ד בביה"ד העליון
הגאון הגדול רבי **יצחק יוסף שליט"א**
נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל

הרב המקדים: הרב פרופ' אברהם שטיינברג שליט"א
מנהל היחידה לאטיקה רפואית בביה"ח שערי צדק

כותב השיעור: הרב **דביר פרץ שליט"א**
עורך השיעור: הגאון רבי **יצחק לוי שליט"א**
רב העיר נשר | וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

הלכות פסח

נגיף הקורונה. חילוקי מנהגים בין הספרדים לאשכנזים, ובפסח. מעלת הנהר מחמץ כל שהוא בפסח. דין העובר עבירה באונס. חומרות של טעות. כלי זכוכית בפסח. סימן היכר למוצרים הכשרים לפסח. קבלת הוראות מרן לגמרי

מרן ורמ"א

ב. כידוע, בכל חלקי השלחן ערוך יש חילוקי דינים רבים בין פסקי מרן השלחן ערוך לפסקי הרמ"א, האשכנזים קיבלו הוראות הרמ"א, והם כמו תלמידיו, אנחנו הספרדים קיבלנו הוראות מרן הבית יוסף רבינו יוסף קארו, שהיה מרא דאתרא בצפת, וכל חכמי דורו קיבלו הוראותיו, ועוד לפני שמרן הבית יוסף סיים את חיבורו, כבר הודיעו על כך המלאך המגיד - המלאך שמרן ברא ברוב קדושתו - וכמובא בספר מגיד מישרים (פרשת בשלה): ואזכך לגמור כל חיבוריך ופסקיך, נקיים מכל סג' וטעות, ולהדפיסם ולפשטם בכל גבול ישראל. וכך היה. וגם האשכנזים מחויבים להוראות מרן, בהלכות שהרמ"א לא גילה דעתו. ויש לבאר על פי דברי החזון איש (יבמות קל"ד ד"ה הא) שקבלת הוראות מרן היא חיוב או מדין תלמיד לרבו, או יותר מכך, מדין מרא דאתרא. ולכן על כל הספרדים לנהוג כדעת מרן, בפרט בפסח יש הבדלים רבים בין מנהגי הספרדים למנהגי האשכנזים, האשכנזים מחמירים לא לאכול אורז, לא לאכול קטניות, מחמירים ב"נותן טעם לפגם", מחמירים ב"נט בר נ"ט", מחמירים לא להשתמש בכלי זכוכית של משך השנה, ובכל זה אנחנו מקילים. וכל אחד נוהג כרבותיו, הספרדים 'לכו אל יוסף, אשר יאמר לכם תעשו' (ע"פ בראשית מא, ה), ואשכנזים 'יוצאים ביד רמ"א' (ע"פ שמות י"ד, ח). אין בחילוקי המנהגים משום איסור "לא תתגודדו", לא תעשו אגודות אגודות (יבמות יג), כי זה נחשב כמו שני בתי דינים בעיר אחת, שכל אחד פוסק לעדתו, אמנם באופן זה לדעת הרמב"ם (פ"ב מהלכות ע"ז ה"ד) יש איסור, אבל הלכה כשני עמודי הוראה - הר"ף והרא"ש (יבמות י"ד) - ורוב הראשונים, שאין איסור לא תתגודדו אלא בבית דין אחד אבל לא בשני בתי דינים, וכך המנהג פשוט מדורי דורות.

נגיף הקורונה

א. בדבר הנגיף 'קורונה', ה' ירחם, אם מרן זצ"ל היה חי איתנו, היה מורה לומר "אבינו מלכנו" אחר החזרה של שחרית ומנחה, ובפרט יש לכוין כשאומרים "אבינו מלכנו מנע מגפה מנחלתך". וכן בפתחת ההיכל כשמוציאים ספר תורה בשני וחמישי ושבת, יאמרו את נוסח התפלה שכתבנו. וכן, חובה לשמוע לכל הוראות משרד הבריאות, שהן כמו הוראות הלכתיות, וכמו ששומעים לרופא כשיש פיקוח נפש לאכול ביום כיפור ולחלל שבת. הקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלימה לכל החולים, ויהי רצון שיקויים בנו הפסוק "ותעצר המגיפה", ונשמע רק בשורות טובות, ונזכה לגאולה השלימה. שבוע הבא נמסור שיעור בע"ה, לא מבטלים תורה, התורה למעלה מהכל, והיא מגינה עלינו מהמגפה, אמנם לא יתקיים שיעור בבית כנסת 'היזדים', אבל ישדרו אותו בלווין ובתחנות הרדיו.

1 תפלה לעצירת המגפה 'קורונה', ה' ישמור ויציל, לאומרה בעת פתיחת ההיכל בשבת ובשני וחמישי.

יהי רצון מלפניך ה' אלוהינו ואלוהי אבותינו, שתתמלא ברחמים על כל יושבי תבל, ועל יושבי הארץ זו, והגן עליהם מכל גזירות קשות ורעות המתרגשות ובאות לעולם, ותצילנו מכל נגע מגפה חולי ומחלה. וכל החולים שנדבקו במחלה תרפאם רפואה שלימה. לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההודו, כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לדאש, ואתה בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, ובידך כח וגבורה לגדל ולחזק ולרפא אנוש עד דכה, עד דכדוכה של נפש, ולא יפלא ממך כל דבר.

לך, יהי רצון מלפניך האל הנאמן אב הרחמים, הרופא לכל תחלואי עמו ישראל, אתה רופא נאמן, תשלח מרפא ארוכה ותעלה, ברוב חסד חנינה וחמלה, לכל החולים שנדבקו במחלה הזאת, אנא ה' ייחמו נא רחמייך על כל יושבי תבל, ועל כל עמך ישראל, עמוד נא מכסה הדין ושב על כסא החסד והרחמים, ותכנס לנו לפני ולפנים משורת הדין, ותבטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ו"נַיְעָמֹד פְּנִיָס וַיִּפְלֹל וַתַּעֲצֵר הַמַּגֵּפָה", וגזור עלינו גזירות טובות ישועות ונחמות למען רחמיך, ותקטרע רוע גזר דיננו, וייקראו לפניך זכותינו, קומה עזרתה לנו ופדינו למען חסדיך. שמע נא לקול תחינתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה, ברוך שומע תפלה. יהיו לידנו אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי. ויתקיים בנו מקרא שכתוב "כָּל הַמִּתְחַלֵּה אֶשֶׁר שָׁמָיוּ בְמַצְרֵי־לֹא אֶשֶׁר עֲלֵיךְ פִּי אֲנִי ה' רַפְאֵיךְ", אמן.

אנשים הנמצאים בבידוד יכולים להתפלל תפילות במניין בשידור ישרי
לפרטים: להתקשר למוקד הליכות 'בית מרן' *5293 שלוחה 16

לקבלת העלון במייל הרשמו betmaran1234@gmail.com

חומרות בפסח

ג. אמנם הגאון רבי אברהם אלקלעי - היה מגאוני סאלוניקי לפני כמאתים שנה - חידש בספרו זכור לאברהם (ריש הלכות פסח, ד"ד ע"א), שהספרדים נוהגים בפסח להחמיר כמנהגי האשכנזים לכל דבר, לא אוכלים קטניות ולא כלום. ורבי יעקב סופר בספרו כף החיים (סימן תמו ס"ק עו, ועוד) העתיק את דבריו שיש להורות בהלכות הפסח כדיני האשכנזים. אולם כל גדולי האחרונים לא מסכימים לזה, וגם בהלכות פסח אנחנו מורים כדעת מרן, וכתב מרן החיד"א כתב בספרו ברכי יוסף (ו"ד סימן שלא סק"ב) שתלמיד חכם הרוצה להחמיר, יחמיר בביתו ובחומותיו בצניעא, ולא יורה ברבים להחמיר בדבר שפשט המנהג להיתר. וגם בהלכות פסח (במחזיק ברכה סימן תסו סק"ה) כתב, שידוע שרבים מחמירים בפסח בגדרות וסייגים, ומי שרוצה להחמיר הרשות בידו, אין זוה גאוה ויוהרא, ובלבד שינהג כן בצניעא, "ואת צנועים חכמה", לא יספר לאף אחד על חומרותיו. ואם הגיע להוראה, יורה על פי הדין דוקא.

ישב דעת החיד"א

ד. לכאורה החיד"א סותר את דבריו, מצד אחד כתב שיש לפסוק לעולם כדעת מרן השלחן ערוך, ומצד שני בכמה מקומות החמיר נגד דעת מרן השלחן ערוך, וכתב בברכי יוסף (ח"מ ס"י כה סק"ו): ואנן בני ארץ ישראל בתר מרן גרידנא, אם לא שהיה לחומרא, דראוי לחוש להחמיר, ומכל מקום אין למחות חס ושלום בעושה כפסק מרן. [א.ה. וכעין זה כתב בטוב עין ס"י יח אות סח, ובשם הגדולים ערך טור ובי"ן]. ובענייני תפלה פסק בדברים רבים כדעת המקובלים. על קושיא זו עמד הגאון הראשון לציון רבי יוסף חזן - היה כ-200 שנה, סבו של רבי חיים פלאגי' - בשו"ת חקרי לב (חחו"מ מהדורא בתרא דף קפ סוף ע"ג) וביאר, שמה שכתב החיד"א להחמיר, כוונתו שתלמיד חכם רשאי לחוש לדעת החולקים ולהחמיר על עצמו בביתו דוקא, אבל דיין ומורה צדק אינו רשאי להורות לאחרים נגד דעת מרן, כי יש לו להורות כפי עיקר דין. גם הגאון רבי אליהו חזן - היה אב בית דין באלכסנדריא - בשו"ת תעלומות לב (ח"ב סימן ת"ד"י סוף ע"ג) חיוק את דברי החקרי לב והסכים איתו. אמנם כמה אחרונים חלקו על זה, אבל הם זכו לכוון לאמת, כי רבי אברהם כלפון - מרבי לוב לפני למעלה מ-200 שנה והיה מחובר לחכמי תוניס - מספר בספרו לקט הקציר (סימן לב סעיף כז) שבשנת תקס"ד פגש את החיד"א בליוורנו, ושאל אותו כיצד הוא נוהג להורות, והשיב לו מרן החיד"א שהוא נוהג בכל דבר כדעת מרן, גם אם מרן מיקל ורוב הפוסקים מחמירים, מלבד בדברים שהאר"י ז"ל מחמיר, הוא נוהג כדבריו, אבל זה לעצמו בלבד, מה שאין כן לאחרים הוא מורה תמיד כדעת מרן. זו עדות של גאון עולם, ופשוט שהוא נאמן עלינו, ודברים תואמים לדברי החקרי לב והתעלומות לב.

מובטח לו שלא יחטא

ה. כאמור, מורה הוראה יפסוק כדעת מרן השלחן ערוך, אבל רשאי להחמיר לעצמו, ותבוא עליו ברכה, ובפרט כדיני הפסח, שהרי כתב רבינו האר"י ז"ל (הובא במשנת חסידים מסכת ניסן פ"ג מ"ד), שהנהגה ממשוהו של חמץ בפסח, מובטח לו שלא יחטא כל השנה כולה. כולם שואלים, הלא הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים (ברכות לג), וכתב הרמב"ם (פ"ה מהלכות תשובה ה"ב) שהאדם בחיר, ובידו לבחור בין טוב לרע, ואם כן איך אפשר להבטיח לאדם שלא יחטא?! תבטיח לו שלא יקבל כל מיני מחלות... ומתוצאים, שאדם המקפיד על משהו חמץ בפסח, משמים מסייעים בידו שלא יבוא לידי מכשול ולא יעבור עבירה באונס. אין הכוונה שאם רואים שבמשך השנה עובר איזו עבירה, מכאן ראייה שנכשל בחמץ... אלא שניצול מלעבור עבירה באונס.

אנוס רחמנא פטריה

ו. ישנו נידון באחרונים, אם העובר עבירה באונס נחשב לו שעשה מעשה עבירה, או לא. נפקא מינה, אם צריך תיקונים או להרבות בלימוד תורה לכפר על אותו עון, וכן אדם שנשען על קיר בשבת ובטעות לחץ על כפתור והדליק את החשמל, האם לא נחשב לו עבירה כלל ומוותר ליהנות ממעשה זה וללמוד לאור החשמל, או תראות תמונה?, או לא. הגאון רבי עקיבא איגר (בתשובה ח"א סימן ה) ודעימיה סוברים,

2 החיד"א היה גר בירושלים, אבל היה ש"ד - שלוחא דרבנן - והיה מסתובב בחו"ל לאסוף כסף לתלמידי חכמים ולעניי ארץ ישראל.

3 המדובר בתמונה ללא כיתוב, כי אסור לקרוא את הכתב שתחת התמונה משום שטרי הדיוטות.

שסוף סוף נחשב לו למעשה עבירה ואסור ליהנות ממנה, ולכן לא נהנים מבישול שנתבשל בשבת אפילו בשוגג. אולם המנחת ברוך (חאו"ח סימן ט) ודעימיה חולקים, והוא מאריך בראיות, ומסקנתו שהעובר עבירה באונס מעשהו לא נקרא מעשה עבירה, ולכן באיסורי דרבנן מותר ליהנות ממעשה שבת, כמו שדרשו בגמרא (בבא קמא עא.), היא קודש ואין מעשיה קודש. כל האמור הוא בדיעבד, אבל לכתחילה אדם יזהר עד כמה שבידו לא להביא עצמו לאונס, והנהגה ממשוהו חמץ בפסח מובטח לו שיקבל סיעתא דשמיא להיזהר מזה.

תשובה וכפרה

ז. רבינו יוסף חיים' כתב בשו"ת רב פעלים ח"ד בסוד ישרים (סימן ה), אם אכל תולעים באונס, כגון שנגס מהתפוח - שאינו נגוע - וכשכבא לנגוס שוב מצא חצי תולעת, והבין שאת החצי הראשון בלע, או אם בדק היטב תאנים, ואכלם, והשאיר מעט בצד, ובא בנו ואמר לו, אבא, יצאו תולעים מהחתיכה שהשארתי, השאלה אם כיון שנכשל באונס גמור צריך תשובה וכפרה בתענית או יסורים, כמו לישון על מיטה של ברזלים וכדומה... או לא. והשיב רבינו יוסף חיים שעל אונס גמור אין צורך לעשות תשובה וכפרה.

חומרות של טעות

ח. גם המחמיר לעצמו בפסח, לא יחמיר בחומרות לא נכונות, לדוגמא, אין צורך לקנות אקונומיקה או מי אש או משחת נעליים או אבקת כביסה כשרים לפסח, כל זה פסול מאכילת כלב. רק 'אודם' יחמיר לקנות כשר לפסח, מפני שהוא נוגע בשפתיים. יש מחמירים באבקת כביסה שתהיה כשרה לפסח, כי כתב הבן איש חי (פרשת צו אות יא) שצריך להזהר מהעמילן שבבגדים שהוא חמץ, פעם היו רגילים להקשות את הצווארון והשרוולים בעמילן חיטה, ולפעמים הבגד נכנס בפיו, או שאוכל מרק והשרוול עם החמץ היה נכנס לצלחת מרק. מי שאוכל כך שיהיה... אבל היום לא מצוי שאבקת כביסה מגיעה לאוכל, ולכן אין להחמיר בחומרות מיותרות. בפרט בעלי תשובה עליהם להתייעץ עם חכם הבקי בהלכה וכל ימיו שקוע בעולמה של התורה, באלו חומרות ראוי להחמיר ובאלו אין להחמיר.

כלי זכוכית

ט. אחד ההבדלים בין אשכנזים לספרדים הוא בכלי זכוכית, מרן השלחן ערוך (סימן תנא סעיף כו) פסק להקל, שכלי זכוכית אינם צריכים הכשר, כי כלי זכוכית אינם בולעים ואינם פולטים, כן הוא באבות דרבי נתן (פמ"א ה"ו), כך פסקו רוב הראשונים, ספר האשכול (ח"ג עמ' קמ) ועוד, והסכימו עמו גדולי האחרונים הספרדים והעידו שכן המנהג, מהם השיירי נכנסת הגדולה (סימן תנא הגב"י אות כט), והפרי חדש (סעיף כו), והשלחן גבוה (ס"ק ס), ושערי המפקד (הלכות פסח אות ג), והנתיב עם (סימן תנא), ועוד, וכך המנהג פשוט. אמנם אחינו האשכנזים מחמירים לא להשתמש בפסח בכלי זכוכית של כל השנה, ולכן אם אשכנזי בא להתארח אצלך, אל תתן לו צלחת זכוכית, אלא כלי אחר או כלי חד פעמי.

בליעה מועטת

י. סיפרתי פעם, לפני כשישים שנה אנחנו היינו גרים בקומה ראשונה וחכם בן ציון היה גר בקומה שניה, ומרן זצ"ל היה עולה מידי פעם ומתייעץ איתו, "ותשועה

4 רבינו יוסף חיים חיבר גם ספר הנקרא "תורה לשמה" בעילום שם, והוא חותם שם את התשובות בשם בדוי "יחזקאל כחל", אבל האמת שכלל לא שמענו על חכם בשם זה. אמנם יש שנסתפקו מי המחבר, וביביע אומר (ח"ט חאו"ח סימן צו) הרב הביא דעות לכאן ולכאן, אבל זו המסקנא.

5 בתאנים מצוי מאוד שיש תולעים, לכן יש להקפיד לאכול רק מסחורה טובה ולא ישנה, ובלי הרבה קמח, לפתוח אותם ולבדוק היטב, וכן להמתין כמה שניות לראות אם משהו זז... וכן תותים יש לבדוק היטב 'בעיניים שבת', לחתוך להם את הראש ולחותכם לשנים ולבדוק. יש מחמירים ולא אוכלים תאנים או תותים כלל, תבוא עליהם ברכה, אבל באופן שאמרת מיעיקר הדין מותר.

6 הגאון רבי ישמעאל חכהן - היה לפני כ-250 שנה עוד לפני החיד"א - כתב בשו"ת זרע אמת (חאו"ח סימן פט), כל מה שכתוב בספרים על תיקונים וגלגול שלג ועוד, זה לאנשים רגילים, אבל מי שלומד תורה, התורה מכפרת עליו, ואדרבה, אם יעשה תענית לא יוכל ללמוד כראוי. אני מכיר תלמידי חכמים שמתענים הרבה, ואיני יודע אם 'הצר שוה בנוק המלך', הראש שלהם כואב, וכיצד ילמדו 'פרי מגדים' ו'רבי עקיבא איגר' ו'נודע ביהודה' בעיון?! אנחנו בקושי עוברים את תענית החובה, ומה לנו להוסיף עוד תענית, וכל שכן בזמננו שהדור חלש. אנשים באים אלי ללשכה ושואלים: עשיתי כך וכך, מה הכפרה? ואני אומר להם: תרבו תורה, למדת חצי שעה ביום וסוסיף עוד חצי שעה, תלמד לפני תפלת שחרית, התורה מכפרת על הכל.

7 תראה את הענווה של מרן, הלא מרן ידע את כל התורה כולה, ובכל זאת התייעץ. מרן גמר את הש"ס

העלון להצלחתם של: עדנה בת לימור - לזיווג הגון, סיגל בת נירה - בריאות ופרנסה, תמרה חנה בת לאה רחל - כל הישועות, אוראל בן רות - ברכה והצלחה, אריה רותי וילדיהם - ל הישועות, ברכה בת סגולה - זיווג הגון, ברכ בן אריאלה - הצלחה בלימוד התורה, דניאל בן אורי - זיווג הגון, משפחת סימן טוב - בריאות ושמחה.

ברוב יועץ", מידי פעם הייתי עוזר למרן להעלות את ספרי האחרונים לביתו של חכם בן ציון, כי לא היתה לו ספריה גדולה, ופעם הגעתי לביתו וראיתי במטבח הרבה בקבוקים ומבחנות, 'כלים מכלים שונים', שאלתי אותו: מה זה, מעבדה?... אמר לי: תראה, אומרים שזכויות לא בולעת לא פולטת, ואני עשיתי ניסוי, קנה שתי כוסות זהות, אחת עטף ושמר במחסן, ובשניה השתמשו ושתו בה תה, פרסים אוהבים תה... וכעבור שנה שקל את שניהם, ומצא שהכוס המשומשת שוקלת יותר קצת, והוכיח שזכויות בולעת. פעם הייתי בבית חרושת של זכויות בחברון ליד מערת המכפלה, וראיתי שמעורבים בזכויות דברים נוספים כדי לחזק אותה, ולכן טען חכם בן ציון שיש להחמיר בכלי זכויות בפסח, כי כנראה יש בה דברים שבולעים. אמנם גם הוא מודה שקיבלנו הוראות מרן, אבל הבין שמרן דיבר על זכויות אחרת שאינה בולעת כלל. כשירדתי מביתו של חכם בן ציון אמרתי למרן את דבריו, ומרן לא קיבל ואמר אנחנו פוסקים כדעת מרן, אבל לא ענה לי על עצם הטענה, השאיר לי לענות. לימים למדנו את דברי הר"ן (פסחים ל:), שכלי זכויות אינם בולעים ואינם פולטים, כי הם חלקים וקשים, ובליעתם מועטה מכל הכלים. משמע שגם הר"ן ידע שזכויות בולעת מעט, עוד לפני המחקר של חכם בן ציון, ואף על פי כן כתב שחז"ל הכשירו כלי זכויות וקראו לזה שאינם בולעים ואינם פולטים. מי שרוצה להחמיר על עצמו, יקנה כלי זכויות אחרים שיראו שונה מהכלים של כל השנה.

להבדיל בין החמץ לכשל"פ

יא. ברבנות הראשית לישראל עשינו תקנה, שבכל שקיות החטיפים והמוצרים יעשו בידול, ידיקו פס בצבע סגול ויכתבו עליו כשר לפסח, ואם אפשר גם לעשות שקית בצבע אחר. כי יש חשש שמישהו יקח בטעות מהחנות שקית של חמץ מאחורי הווילון, ויחזיר למדף הכשר לפסח. פעם הצריכו שבמוצר עצמו יהיה הבדל, הצריכו לעשות פסטות בצורת משולש במקום עגול, ולבעלי המפעלים היה קשה מאוד לעמוד בזה, וטענו שזה גורם להם נזק של מאות אלפי שקלים. לכן תיקנו שבמוצר עצמו לא חובה לעשות היכר, לא גוזרים גזרות מדעתנו, אבל בניילון של המוצר וגם בקופסת קרטון הגדולה יהיה כתוב "כשר לפסח". אם מוכרים לחמניות בתפוזות, יש לעשות להם צורה אחרת מכל השנה, או לארוז כל לחמניה בניילון נפרד ולכתוב כשר לפסח, כי יש לחמניות חמץ ויש כשרות לפסח, כגון מקמח תפוחי אדמה או מקמח מצה, וזו הדרך להבדיל ביניהם.

דרשת שבת הגדול

יב. לפני כעשרים שנה הזמינו אותי לשבת הגדול באור עקיבא, ובשבת זו רגילים להאריך בדרשה, וצריך לדבר בהלכות הפסח, ואמרתי להם שכלי זכויות לא בולעים ולא פולטים, ולכן מותר להשתמש בפסח בכלים שמושתמשים בהם כל השנה, אחר השטיפה היטב, וסיפרתי שגם בבית של מרן זצ"ל השתמשו בליל הסדר באותם כוסות וצלחות מזכויות שהשתמשו במשך כל השנה, והוא הדין לענין בשר בחלב, שאפשר להשתמש באותם כלי זכויות גם לבשר וגם לחלב, אנחנו פוסקים כדעת מרן השלחן ערוך, ויגבה ליבו בדרכי ה'. יש לידי אחד ממוסרי השיעורים שם, והפסיק אותי, אין זה דרך ארץ להפסיק רב באמצע השיעור, אבל הוא אמר כעס: איך אפשר להקל להשתמש בכלי זכויות?! צריך להחמיר! אחר כך התברר לי שהוא למד אצל האשכנזים בשיבת סלבודקא, ואינו מכיר את פסקי החכמים שלנו, הוא מכיר רק את רבי חיים מבריסק ורבי שמעון שקופ... וטען שיש לחוש שישאר חלב בכוס וישתה ממנה בארוחה בשרית, ויש כאן מכשול של בשר וחלב... אבל האמת, שאדם ששותה עם כוס בארוחה בשרית, ואחר זמן רוצה להשתמש בה לשתות קפה עם חלב, מותר לו לשתוף אותה היטב ולשתות בה, אנשים מקפידים על ניקיון, 'קפדי אנקיותא', מי לוקח כוס ולא מנקה אותה לפני ששותה ממנה בארוחה בשרית? מי שעושה כך, שיחמיר... אבל אנחנו לא גוזרים גזירות מדעתנו. למעשה

הבנת עם תוספות בפעם הראשונה בגיל 15 עם תוס', ובפעם השנייה בגיל 19 וכל השנים למד דף יומי, וכל פעם שפתח גמרא הספיק לו לראות את קצה התוספות להבין מיד באיזה דף מדובר. היום מחברים כותבים הלכות חדשות כגון בלברך שהחיינו על פאה נוכרית...

8 אני הייתי ילד קטן, ומי שהכיר את חכם בן ציון יודע שלא היה עניו כמוהו, היה מחייך לכולם ומתייחס לכל ילד, וזכה למה שזכה.

9 זה היה לפני כעשרים שנה והיה לו את העזו להתוכח... אמרתי לו, תראה, מותר ללעוס בצום מסטיק - לא משנה איזה מסטיק של "עלמה" או אחר העיקר שיהיה כשר - שהוציא לו את כל המתיקות לפני הצום, כגון שרוצה למסור שיעור ולפני השיעור לועס את המסטיק כדי שירבה לו את הרוק. כך כתב מרן (בקול סיני עמ' 141 אות יב) בשנת תשכ"ב. מה תאמר, אולי יש חשש של מריאת עין, מה אתה לועס, אתה צריך לצום! אבל לא גוזרים גזרות מדעתנו. כך כתב הרא"ש (פ"ב דשבת סימן טו) שאחר התמימת התלמוד אין לנו רשות לגזור גזירות מדעתנו, ולכן גם בכלי זכויות לא גוזרים שמה ישתמש בהם לבשר ולהלב יחד.

האשכנזים מחמירים בפסח, כי אולי כדעת הרמב"ם (פ"ז מהל' מאכלות אסורות ה"ג) שזכויות בולעת ופולטת, אבל אנחנו מקילים בזה, כי קיבלנו הוראות מרן, ולענין בשר וחלב יתכן להקל גם לאחינו האשכנזים.

מיהו המזלול בכבוד רבותיו

יג. אם אתה רוצה להחמיר לעצמך נגד מה שפסק מרן השלחן ערוך, תחמיר בשקט, וכבר כתב רבי יעקב פראג"י (ס"ו נט, דנ"ד רע"א) - היה אב"ד באלכסנדריה לפני כ-280 שנה - שהחמיר נגד הרמב"ם שהיה מורא דאתרא נקרא מזלול בכבוד רבותיו, וגם המחמיר נגד מרן מראה כאילו מרן לא מספיק "ישיבתי". החיד"א (בספר דברים אחרים דף כו ע"ב, ובספר שם הגדולים מערכת ספרים אות ט) כתב, מי שהורה לרבים נגד דעת מרן השלחן ערוך, צריך תשובה וכפרה ביום הכיפורים, 'אמר: חטאנו עווינו פשענו, הורנו נגד מרן. חכם בזמננו כתב בספרו חמדה גנוזה (סימן כג אות נו) שהוא לא מבין מדוע העובר על פסק מרן צריך לעשות תשובה, וכי לא היו פוסקים שחלקו על מרן?! וחלק על החיד"א בהינף יד. וכי הוא חבובתא של החיד"א?! נכון שיש לך קושיא, אבל מקושיא לא מתים, ועל כל קושיא יש תירוץ, ויש לבאר על פי דברי מהר"י פראג"י שהזכרנו, שחייב תשובה וכפרה לפי מזלול בכבוד רבותיו!.

בין להקל בין להחמיר

יד. כתב הגאון רבי יעקב אבן צור - היה לפני כ-300 שנה אב"ד פאס במרוקו - בספר משפט וצדקה ביעקב (ה"ב סימן ה), שאחר שנתפשטו בעולם חיבורי מרן, שוב אין לנו אלא פסקיו לכל אשר יאמר כי הוא זה, ואפילו אלף אחרונים חולקים על מרן, אנחנו פוסקים כמרן. אני לא מצאתי פסק של מרן שחלקו עליו אלף אחרונים, אבל כתב בלשון גוזמא שנבין את תוקף קבלת הוראות מרן. והרב המני"ח בשו"ת הלכות קטנות (סימן קפב) כתב, קיבלתי ממרן זקני הגאון הראשון לציון המג"ן - הרב משה גלאנטי¹² - שבכל ארץ ישראל ובכל ערי המזרח ועריבסתאן אין המוחזק יכול לטעון קים לי נגד הכרעת מרן מהר"י קארו, שכן קבלו עליהם ועל זרעם. גם הגאון הראשון לציון רבי יעקב ישראל אלגאזי (בתשובותיו סי' ה) - נולד לפני כ-300 שנה, כתב, פה עיה"ק ירושלים וגלילותיה אתריה דמרן הוא, ואנו נוהגים לפסוק ככל הוראותיו בין להקל ובין להחמיר. וכן הראשון לציון הגאון רבי מרדכי יוסף מיוחס - שהיה בן דורו של מרן החיד"א - כתב בספרו שער המים (סי' ט), שמרן נסמך על ידי מאתים רבנים והסכימו על כל פסקיו, ואנו פוסקים כדעת מרן בין להקל בין להחמיר. וכן הגאון רבי שאול ישועה אביטבול - נולד לפני כשלוש מאות שנה והיה מגדולי חכמי מרוקו - כתב בספרו אבני שיש (ה"ב סימן קיח), אנו לדידן קיבלנו הוראות מרן בכל דיני התורה בין להקל בין להחמיר. וכן הגאון רבי חיים פלאג'י בשו"ת חקקי לב (ה"ב דקצ"ד ע"ג) ובספר גנזי חיים (מערכת ה אות לג) כתב, שקיבלנו הוראות מרן בין להקל בין להחמיר. וכן כתב בנו רבי אברהם פלאג'י בספרו אברהם אזכור (מערכת ת אות צא). וכן הגאון רבי שלמה לניאדו מחכמי ארם צובא לפני כשלוש מאות שנה בשו"ת בית דינו של שלמה (האו"ח ר"ס ד) כתב, דאנו בתריה דמרן אולינו ככל חוקותיו וככל משפטינו, בין להקל ובין להחמיר, ואין להביא ראיה מן החולקים עליו. ורבי אברהם ענתבי - היה לפני כמאתים וחמישים שנה מרבני חלאב - בספרו חכמה ומוסר (אות צג) - יש בספר הזה הלכות עם מוסר - כתב, שעדיף לא להחמיר כדעת הרמ"א בדין חוזר ונעור. וכן כתבו פתח הדביר (סימן קבל, דקל"ח ע"ד) והזכרונות אליהו מני (חיו"ד מע' מ אות יב).

בחורים ספרדים בישיבה אשכנזית

טו. כל זה לאפוקי ממה שכתב בשו"ת שבט הלוי (ח"ו ס"ס ט), שבחורי ישיבות ספרדים שלומדים בישיבות אשכנזיות ומחמירים כמנהגי האשכנזים, אין למחות

10 יש מאחינו האשכנזים שפועלים בארגוני קירוב וכדומה, ונותנים שיעורים לבעלי בתים, וצריכים לדעת שאת הספרדים צריכים ללמד את ההלכות לפי דעת מרן השלחן ערוך, אפילו שהם עצמם פוסקים כדעת הגאון רבי זלמן וכדומה, ויבחינו שלאשכנזים ההלכה כך ולספרדים ההלכה כך, ולכל הספרדים יפסקו כדעת מרן, אין הבדל מרוקאים, תימנים, תוניסאים, ופעם הוספתי בבדיחותא, למי ישאר פסקי מרן...? יש לכולנו תורה אחת.

11 במרוקו היו הרבה גדולים, מישהו בדק ומצא שבמרוקו לבד היו קרוב אלף מחברי ספרים בכל מקצועות התורה.

12 הגאון רבי משה גלאנטי היה הראשון לציון הראשון, לפני למעלה מ-350 שנה, היה נכדו של רבי משה גלאנטי שהיה בן דורו של מרן הבית יוסף ויותר מבוגר ממנו, ונקרא הרב המג"ן - כי היה חותם ראשי תיבות משה גלאנטי נ"י. בזמנו רצו לבחור חכם באשי, רב ראשי, ומרוב הענווה שהיתה להם אף אחד לא הסכים להתמנות לתפקיד זה, עד שהחלט לקרוא למשרה זו "ראשון לציון", כאילו הוא "ראשון" בתוך כולם, כמו שפעם ואולי עד היום על הרכב של הנשיא יש מספר אחד, לומר שהוא אורח ראשון, ו"ציון" כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים (ישעיה ג, ב), ובחרו רבני משה גלאנטי לכהן כראשון לציון, ואחריו בקודש היה ראשון לציון מהר"ם בן כ"ב.

העלון להצלחתם של: אילה בת נעמה בתי-ה רפואה שלמה, מיכל בת שיפרה- זיווג הגון, עליזה בת עליה- פרנסה בשפע, יאיר בן זהורית- זיווג הגון, לימור בת אריאלה- זיווג הגון, דוד יוסף בן חנה שושנה- רפואה שלמה, יצחק בן יוסף- פרנסה טובה, תהילה בת זהורית- זיווג הגון, אדל בת סולי- הצלחה בכל, יוסף בן דר- בריאות.

בהם. אבל אחר אלף המחילות, מן הסתם הוא לא ידע את כל דברי הפוסקים הנ"ל, ואולי אפילו לא הכיר אותם, שקבלת הוראות מרן היא חזקה מאוד, והספרדים לא זזים כלל מהוראות מרן, ולא צריכים לחוש כלל לדעת הרמ"א. אין תורה אחת לבחורי ישיבות ותורה אחת לבעלי בתים, כולם צריכים ללכת אחר הוראות מרן השלחן ערוך, ולקיים בעצמנו "ויגבה ליבו בדרכי ה'".

קבלת הוראות מרן בגברא

טז. וכן, כל זה לאפוקי ממי שרצה לומר שכל קבלת הוראות מרן היא רק לחומרא ולא לקולא, ויש אחד שבהקדמת סידורו כתב כך, והביא כביכול ראיות מהחיד"א והבן איש חי שלא קיבלנו הוראות מרן להקל. אבל הוא לא שם לב שקיבלנו את הוראות מרן מדין גברא ולא מדין החפצא, כלומר, שקיבלנו את הוראות רבינו יוסף קארו מחבר השלחן ערוך, ואם כך מה לי לחומרא ומה לי לקולא, אנחנו תלמידים של מרן בכל ההלכות, וזה מפורש בכל האחרונים.

דעת רבינו יוסף חיים

יז. האמת שרבינו יוסף חיים בעל הבן איש חי חלק על מרן בלמעלה ממאתים מקומות, למרות שהוא עצמו כתב בשו"ת רב פעלים (ח"ב חיו"ד סי' ז), ואפילו מאה אחרונים - כולל הוא עצמו - חולקים על פסק מרן השי"ע אין אנו שומעים להם אפילו במקום הפסד מרובה, כי אנו מחויבים ללכת אחרי הוראות מרן מכח הקבלה שקיבלנו. ובכמה מקומות בספריו כגון בספר רב ברכות (אות ק) כתב שקיבלנו הוראות מרן, ואנן אתכא דמרן סמכינן, ונקטינן בשיפולי גלימיה דמרן. ואם כן קשה, מדוע החמיר בכלי זכוכית, לענין פסח ובשר וחלב, וכן החמיר (בספר בן איש חי שנה ב' פרשת צו ושמני) בדינים רבים בהלכות טהרת המשפחה נגד דעת מרן, איך זה מסתדר?! זו קושיא שעמדה שנים לנגד עיני, ושמעתי עליה כל מיני תירוצים דחוקים. מרן זצ"ל בספר טהרת הבית (בהקדמה לח"א עמ' י) כתב על רבינו יוסף חיים שהיה חסיד, "חסדאין מיליה", כי בגדאד שהיא עיר של צדיקים וחסידים, וכולם הלכו שם עם חלוקא דרבנן ולמדו קבלה, הוא לא היה הולך מעיר לעיר וממדינה למדינה, אלא היה בביתו לן בעומקה של הלכה, ולכן למרות שמהדין הסכים להוראות מרן, כתב הרבה חומרות.

בירור או הנהגה

יח. לפני כ-35 שנה אמרתי למרן, מה שרבינו יוסף חיים היה חסיד, זה יכול ליישב את החומרות שלו, אבל מדוע יש פסקים שהיקל נגד מרן? כגון שאם טעה בעשרת

ימי תשובה ולא אמר המלך המשפט לדעת מרן (סימן תקפב סעיף א) חוזר, והבן איש חי (פרשת נצבים אות יט) פסק שלא חוזר. וכן בשו"ת רב פעלים (ח"ד הא"ח סימן כז) פסק שבסוכות יש לברך על הדס שאינו משולש, ולדעת רוב הראשונים וכן פסק מרן השלחן ערוך (סימן תרמו סעיף ג) זו ברכה לבטלה. וכן פסק (בשו"ת רב פעלים ח"א חלק סוד ישרים סימן יב) שנשים יכולות לברך על מצות עשה שהזמן גמרא, כגון סוכה ולולב ושופר, נמצא שלא רק החמיר נגד מרן אלא גם היקל נגדו. בזמנו רצינו ליישב על פי חקירה, האם קבלת הוראות מרן היא מדין בירור והיא קבלה מוחלטת והדעות החולקות בטלות, או מצד הנהגה ויש מקום להחמיר, וכנראה בארץ ישראל שמרן היה מרא דאתרא, קיבלו הוראותיו מדין בירור, כמו מקומנו של רבי אליעזר שהיו חוטבים שם עצים ומכינים סכין למילה בשבת (שבת קל), ובחו"ל כנראה קיבלו הוראות מרן מצד ההנהגה כתלמידים לרב, ועדיין יש מקום לחלוק. בזמנו אמרתי יישוב זה למרן, אבל ראיתי שמרן שתק, לא ביטל ולא הסכים.

מנהג בגדאד

יט. מצאתי תירוץ יותר טוב, לפי מה שראיתי בספר נתיבי עם¹³, ואני ארחיב דבריו. לפני למעלה ממאתים שנה, חיפשו רב מורה הוראות בבגדאד, אמנם היו הרבה צדיקים וחסידים שלמדו גמרא וקבלה, אבל מורי הוראות ודיינים לא היו, הלכו והביאו מדמשק את רבי צדקה חוצין, ונתמנה לרבה הראשי של בגדאד, וכשנפטר חיפשו רב אחר. הגיע לשם גאון אשכנזי והיה בקי בש"ס עם תוספות והיה מפליא אותם עם התורה שלו, וכל הציבור נמשך אחריו, והוא היה מלמד אותם הלכות של אשכנזים, כדעת הרמ"א, כמו מספר קיצור ש"ע גנצפריד וכדומה. ומאז נשתנו המנהגים בבגדאד, ועשו הכל כדעת הרמ"א. אחר כך כשראו רבי עבדאללה סומך בעל הזבחי צדק וכן רבינו יוסף חיים שנוהגים להחמיר בכלי זכוכית בפסח, ולא מחזירים את הטועה בהמלך המשפט בעשרת ימי תשובה וכיוצא בזה, חשבו שכך המנהג מקדמת דנא, ולכן הבן איש חי חלק על מרן בכל המקומות שחלק, אם היה יודע שלפני מאתים או שלוש מאות שנה היו עושים בבגדאד הכל כדעת מרן, לא היה חולק. ולכן צריך להחזיר עטרה ליושנה לנהוג בכל כדעת מרן, ובפרט בארץ ישראל.

13 חיברו הגאון רבי עמרם אבורביע שחקר הרבה על מנהגים, הוא נפטר לפני כחמישים שנה, והיה רבה הראשי של פתח תקוה וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל. בזמנו היו בוחרים רב עיר גדולתו בתורה, לא לפי דילים... בשנת תשי"ד, תשט"ו, תשט"ז, היינו גרים בפתח תקוה, ולמרן זצ"ל היה שיעור קבוע בשבת עם ציבור גדול, ויחסית לציבור הדתיים שהיו אז בארץ זה היה מיוחד, והנה כשהיה מגיע שבת הגדול ושבת תשובה, מרן היה אומר לכולם ללכת לבית כנסת המרכזי לשמוע את דרשת המרא דאתרא רבי עמרם אבורביע. אני הייתי ילד קטן וכשהיינו רואים את רבי עמרם מרחוק, מרן היה שולח אותי: רוץ תנשק לו את היד. היה מותר, לא היה קורונה... הוא גם בא לביתנו ברחוב אלקנה בירושלים בשנת תשכ"א, ומרן היה מדבר איתו בהתרגשות.

עקב הנחיות משרד הבריאות הורה מרן הרשל"צ שליט"א על ביטול השיעור בביהכ"ס "היזדים" והחל משבוע הבא יועבר השיעור מביתו של מרן שליט"א באמצעות הלווין או דרך קול חי- ורשת מורשת

שיעור זה יופיע בשלימותו, יחד עם כל שיעורי מרן הראשון לציון שליט"א בסדרת הספרים "השיעור השבועי" לפרטים: 077-2009-778

באפשרותך להאזין בשידור חי לשיעורו השבועי של מרן הרשל"צ שליט"א מביהכנ"ס היזדים כל מוצש"ק. הרב המקדים בשעה 20:30, שיעורו של הרשל"צ בשעה 21:00 וכן ניתן לשמוע גם שיעורים קודמים בקו הליכות "בית מרן" *5293* שלוחה 2

השבוע זכות השיעור "בית מרן" מוקדש:

רחל נויה בת אסתר
לזרע בר קיימא

אסתר בת רחל
בריאות הגוף ואריכות ימים

לכל המעוניין להתברך מפי קודשו של מורינו ורבינו הראש"ל שליט"א בשידור חי בשיעורו השבועי להצלחה לרפוא"ש או לעילוי נשמת יקירכם חייגו: *5290*

ניתן לשמוע את השיעור של הראש"ל שליט"א גם בתדרים החדשים של "כאן מורשת" 90.8fm, 92.5 fm, 100.7 fm ובקול חי 93.00fm, 92.8fm

העלון להצלחתם של: מרים חיה בת אסתר- הצלחה בדירה, פייגא בת בראנא -כל הישועות, רונן בן אדל- הצלחה בכל, שי בן דינה- זיווג הגון, שלמה זלמן בן מלכה- כל הישועות, מימון בן מרסל □ מציאת דירה, אהרון בן שולמית- בריאות וכל הישועות, בראנא בת פעיסא- כל הישועות, חגי בן סולי- הצלחה בכל, יגל בן הדר- בריאות איתנה.

"וכל חכם לב בכם יבואו ויעשו את כל אשר צוה ה'" (לה י.)

ישנם הרבה אנשים שאוהבים למתוח ביקורת ולתת עצות מה ואיך צריך לעשות, אמר להם משה רבינו: "וכל חכם לב בכם יבואו ויעשו" - מי שיש לו מה להציע, שלא יאשר רק "חכם לב" שיוודע לתת עצות, אלא יבוא ויעשה.

וכן אמר שלמה המלך ע"ה בספר משלי (י ח) "חכם לב יקח מצוות ואויל שפתיים ילבט", ופירש הגר"א: החכם כשעולה בליבו מחשבה לעשות מצוה אינו מדבר הרבה, אלא "חכם לב יקח מצוות" - מיד קם ועושה את המצוה, אבל "אויל שפתיים ילבט" האויל מדבר הרבה ומספר שרוצה לעשות מצוה, אבל בסופו של דבר ילבט ויכשל ולא יעשה את המצוה בפועל.

לפיכך הזהירה התורה "וכל חכם לב יבואו ויעשו" - פחות דיבורים, יותר מעשים.

"וכל חכם לב בכם יבואו ויעשו את כל אשר צוה ה'" (לה י.)

אומרים בשם הבעל שם טוב: אפילו החכם הגדול ביותר לא יעשה את המצוות מפני שכך הבין בחכמתו שראוי לעשות, אלא רק מפני שכך צוה ה', בלי שום התחכמות.

ומספרים על מלך אחד שהיה אוהב את אחד ממשרתיו אהבה יתירה יותר מכל השרים החשובים והנכבדים, נתקנאו בו השרים ואמרו למלך: מדוע אתה אוהב אותו כל כך? מה מצאת בו? אמר להם המלך: מה שאני אומר לו הוא יעשה ולא ישנה בעד כל הון שבעולם. אמרו לו השרים: אם תרשה לנו לנסות, תצוה אותו שלא יפשוט את מעילו ותשלח אותו אליו, ונראה אם יקיים את מצוות המלך. קרא לו המלך וציוה עליו שלא יפשוט את מעילו בשום אופן, ושלח אותו אל מקום השרים. כאשר הגיע אליהם אמרו לו: ראה יש לך גיבנת, והלה הכחיש את הדברים. כך החלו להתווכח, הם אומרים יש לך גיבנת, והוא אומר אין לי. אמרו לו: תוריד את המעיל ונראה אם יש לך גיבנת. זכר המשרת את מצות המלך וסירב להוריד את מעילו. פנה אליו אחד השרים ואמר לו: בוא נתערב אם יש לך גיבנת, ואם הצדק איתך שאין לך גיבנת אתן לאוצר המלך אלף רובל. אך

גם להצעה זו סירב המשרת. כך העלו השרים את המחיר עד שהבטיחו מאה אלף רובל אם יפשוט את מעילו ויוכיח שאין לו גיבנת. חשב הלה בליבו, בשביל סכום הגון כזה בודאי היה המלך מסכים שאפשוט את המעיל, פשט את מעילו והוכיח שאין לו גיבנת, וקיבל לאוצר המלך מאה אלף רובל. הלך בשמחה אל המלך ובישר לו שהצליח להביא לאוצר המלך מאה אלף רובל. אמר לו המלך: איך השגת את זה? סיפר לו את כל המעשה. אמר לו המלך: שוטה שבעולם, הלא צויתך שלא תוריד את המעיל בשום פנים ואופן, אני התערבתי איתם על עשרים מליון רובל שלא יצליחו לגרום לך להוריד את המעיל...

זהו שאמר הכתוב "וכל חכם לב בכם יבואו ויעשו את כל אשר צוה ה'" - בלי חכמות ובלי התחכמויות.

להשיג את ספרי הרב שליט"א בטל' 054-8463097

"אם היוודעים רוצים לעשות נחת רוח למת יקבצו עשרה אנשים כשרים ויעשו תיקון לנפטר וזה מעויל לו מאוד מאוד"

בער"ח הקרוב יערכו אברכי "כולל בית מרן" תיקון נפטרים, לימוד משניות וסיומי מסכת לעילוי נשמות יקירכם

איזה בת סוליקה

גם אתם יכולים לשמח את נשמות יקירכם! למסירת נשמות יקירכם התקשרו: *5290

פינת בריאות
אתם שואלים והמומחים עונים במייל:
betmaran1234@gmail.com

הישמרות מהנגיף קורונה

6 פעולות פשוטות להגנה מפני קורונה

אנחנו נמצאים בתקופה מאוד מבלבלת ומלחיצה. בכל יום אנחנו שומעים על עוד ועוד אנשים שנדבקים בנגיף הקורונה או שננסים לבידוד מחשש להידבקות. אחת השאלות שעולות בראש היא -

איך נוודא שאנחנו, בני המשפחה שלנו והחברים שלנו לא נידבק?

בגלל שווירוס הקורונה עובר דרך האוויר או דרך מגע, מספיקה שהייה קצרה ליד אדם שנושא את הנגיף כדי להגדיל בצורה משמעותית את הסיכון בהידבקות.

היינו יכולים פשוט לכתוב לכם להתרחק מאנשים שמראים את סימני המחלה (חום, שיעול, קוצר נשימה), אבל בגלל שנמצאו גם ראיות לכך שאפשר להידבק מנשאים שלא פיתחו את תסמיני המחלה, הסיפור הופך להיות מורכב יותר.

נו, אז איך מתגוננים?!

אם אתם שואלים את עצמכם מה צריך לעשות כדי להיות מוגנים ב-100% - התשובה היא שאין, לפחות כרגע, אפשרות כזאת, ולצערנו גם אין עדיין חיסון לנגיף. אבל, גם ללא חיסון ובלי דרך ודאית להתגונן, יש מספר פעולות פשוטות שכל אחד מאיתנו יכול לעשות כדי לצמצם את הסיכון להידבק. אנחנו ממליצים בחום להקפיד עליהן.

1. לשטוף ידיים: זה אולי נשמע לכם טריוויאלי אבל שטיפת ידיים - פעולה שרובנו עושים כמה פעמים בכל יום - יכולה לצמצם הידבקות בצורה משמעותית. רצוי לשטוף את הידיים כמה פעמים ביום עם הרבה מים וסבון או באלקוג'ל.

2. לשמור מרחק: פשוט שמרו מרחק!

איך עושים את זה? שמירת מרחק של כמטר מנן אדם שמשתעל או מתעטש יכולה למנוע מכם הידבקות.

למה? כי בזמן ההתעטשות עפות לאוויר טיפות מיקרוסקופיות שנושאות את הנגיף - שמירה על מרחק מסייעת להימנע מחשיפה לטיפות האלה.

3. להימנע ממגע באף, בפה ובעיניים: הידיים שלנו תמיד עסוקות. גם בלי נששים לב אנחנו מגרדים באף, משפשפים את העיניים, שמים יד על הפה. צמצום של המגע עם האלה יכול למנוע מעבר של וירוסים למערכת הנשימה שלנו.

4. לשמור על היגיינה: לשמור על היגיינה נאותה זאת לא משימה פשוטה - היא דורשת הקפדה על כמה כללים חשובים, שאת רובם אנחנו מכירים, כמו: להתעטש רק לכיוון המרפק ולא לכיוון כף היד, להשתמש בניירות טישו חד פעמיים ולזרוק אותם לפח.

5. תהיו זהירים: פתאום הגיע אפצ'י ואז עוד אחד, ועוד אחד, וטיפה מדגדג בגרון, קצת שיעול, אולי גם יש חום...

אם אתם מרגישים לא טוב - חשוב להישאר בבית. מי שלפי הנחיות של משרד הבריאות חייב בבידוד ביתי - אסור לו להגיע למרפאה או לחדר מיון בכל התקופה שבה עליו להיות בבידוד.

במקרה של הופעת תסמינים של חום, שיעול או קוצר נשימה (התסמינים השכיחים לקורונה) - יש להתקשר למוקד מד"א 101.

6. הימנעו ככל הניתן מהגעה למרפאות! למען הבריאות שלכם של הסובבים אתכם, אנא הימנעו ככל הניתן מהגעה למרפאות, למעט מקרים דחופים.

לפי הנחיות משרד הבריאות, כל מי שיש לו חום של 38 מעלות ומעלה ותסמינים נשימתיים (שיעול או קושי בנשימה) צריך להישאר בבית עד יומיים לאחר ירידת החום, ללא קשר לבדיקת קורונה, ולפעול כמקובל.

תמיד בבריאות!!!

מאור ישראל

הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
בפינתו הקבועה ברדיו קול חי בתוכניתו של הרב בן לולו
כל יום ה' בשעה 13:30

שאלה: אדם שנפל מיזו בקבוק יין ולפני שהגיע לרצפה בה חברו להציל את הבקבוק ברגלו ובטעות בעט חברו ביין והתנפץ על הקיר האם חברו יהיה חייב לשלם?

תשובה: יש צד לומר שיהיה חייב חברו לשלם ואפי' שעשה בשוגג מדין אדם מועד לעולם (נבא קמא כו) אבל יש לדחות סברא זו משום שיש מקרה בדיוק דומה לזה בגמרא בבא קמא דף כו עמ' ב' מימרא דרבה הזורק כלים מראש הגג ואין תחתיהם כרים וכסתות ובעודם באויר בא אחד ושברם במקל, זה ששבר פטור משום שהכלי נחשב לשבור כבר משעת זריקה ע"כ וכך פסק הרי"ף שם בדף יז וכן הרמב"ם בפרק ז' מהלכות חובל וכן הטור ומרן השו"ע בחושן משפט סימן שפו סעי' ד שכתב בזה"ל הַאֲרֵק פְּלִים מֵרֹאשׁ הַגֵּג, וְאִין תַּחְתֵּיהֶם פְּרִים וְכִסְתוֹת, וְעוֹדִים בְּאֵוִיר בְּאֵתְד וּשְׁבָרָם בְּמַקֵּל, הַאֲרֵק תַּיֵב וְהַמְשַׁבֵּר פְּטוּר, דְּהַשְׁבִּיבֵן לֵה פְּשֻׁבֵר מִשְׁעָה שְׁאֵרְקוּ: ע"כ לפ"ז בנדון דידן יש לפטור את השובר את הבקבוק. אלא שיש לטעון שיש לחלק ששם במקרה של הגמרא הסיבה שפטור בגלל שברור שהכלים ישרו, משא"כ אצלנו לא בטוח שהבקבוק ישרו שהרי יש פעמים שבקבוק נופל מיזו של אדם ולא נשבר.

להלכה: אם רוצה הניזק לתבוע את חברו על אותו הבקבוק ששבר צריך להביא ראיה שגם אם זה היה נופל על הרצפה לא היה נשבר רק אז יוכל לחייב את חברו.

ניתן לשמוע כל יום 3 דקות של הצלחה יומית 5293* שלוחה 5

שאלה: השולח את חברו שיקנה לו מוצר חשמלי בשווי 100 ₪ ולשליח יש כרטיס מועדון שמקנה לו 20% הנחה [שאו זה יעלה 80 ₪] האם מותר לשליח לקחת את ההנחה לכיסו?

תשובה: איתא בגמרא בכתובות צ"ח. תנן היתה כתובתה מאתיים ומכרה במנה או שוה מנה במאתיים הדין שנתקבלה כתובה וכו', והגמ' דנה לעניין אם השער היה ידוע וקצוב נתן לו המוכר הדבר הקצוב והוסיף לו עליו מדעתו למי זה שייך? והגמ' מסיקה אמר רב פפא דבר שיש לו קצבה חולקין ודבר שאין לו קצבה הכל לבעל המעות, וכתב רש"י שם שמה שהטעם שפסקנו שיחלוקו משום שיכול להיות שהנחה משום השליח או אולי מחמת המשלח לכן מספק יחלוקו, וכתב הב"י בחוש"מ קפ"ג ד"ה היה השער שמשמע מדברי רש"י שבאופן שידוע שהרווח מחמת השליח הדין שכל הרווח שייך לשליח אבל הרי"ף וכן הרא"ש בסימן טו' כתבו שתמיד יחלוקו השליח והמשלח שהרי ההנחה של הרווח שהגיע לשליח על ידי בעל הבית שהרי בלעדי השליח לא היה רווח וע"י המשלח לבד גם לא היה רווח לכן יחלוקו שניהם ברווחים וכ"כ הר"ן כדבריהם. וכך פסקו הטור ומרן השו"ע בחוש"מ קפג סעי' ו' כדברי הרי"ף ושאר הראשונים שצריכים השליח והמשלח לחלוק בניהם בשווה.

ולפ"ז נראה לענ"ד בנדו"ד שיתחלקו השליח והמשלח בשווי ההנחה, שהרי בלעדי השליח לא היה את ההנחה ובלעדי המשלח גם לא היה את ההנחה.

להלכה: השליח יקח חצי מההנחה דהיינו 10 ₪ ודיו.

אקטואליה בהלכה

הרב אברהם דניאל שליט"א
רב במוקד הליכות "בית מרן"

נאסר משום לינת לילה.
שאלה: פעמיים רבות קורה לי שאני פותחת ביצה ומוצאת בה דם, כיצד עלי לנהוג?

תשובה: להלכה יש שני סוגי ביצים - סוג א- ביצי חופש שהם נמצאים בדר"כ במושבים שיש בהם גם זכרים גם נקבות. ואם נמצא דם בביצים אלו, אם נמצא הדם בחלבון (בלבן) זורק את הדם ואוכל את השאר. ואם נמצא הדם בחלמון (בצהוב) הביצה נאסרת באכילה. סוג ב- הם הביצים המצויות כיום ברוב המכולות שהם הנקראים ביצי תנובה. בין אם נמצא הדם בחלמון או בחלבון - הביצה מותרת. רק צריך להוציא את הדם משום כל תשקצו.

הרב הגאון רבי יעקב לוגאסי שליט"א
רב מדרשו"ת "בית מרן" ומחבר סדרת הספרים "צד לדגלי" ועוד...

לחיות עם האמונה

לראות את האור בתוך החושך

רבים שואלים: "יש בחיים ניסיונות רבים והתמודדות בלתי פוסקת, ובהכרח שבעקבותיהם תהיינה עליות וירידות. וכך כל הזמן האדם עולה ויורד, עולה ויורד... ואם כן, מתי תגיע העלייה הסופית?"

זו לא הסתכלות נכונה, כי בפועל הניסיונות מחשלים את האדם. ברור שבתחילת הניסיון האדם יחוש באופן טבעי חושך, הסתר פנים ונטישה. אבל זה דווקא מצריכו לרוץ בכל כוחו כדי להחזיק בעמוד החזק של האמונה. על כך אנחנו נתבעים וזוכים. זה מה שאומר הנביא מיכה: "אל תשמחי אויבתי לי, כי נפלתי קמתי, כי אשב בחשך ה' אור לי". "אל תשמחי אויבתי לי" - אין לך מה לשמוח, הטומאה! את האויבת שלנו, שבאה ומנסה אותנו כל הזמן, ומדמה לנו את מצבנו כאפילה, כריחוק וכנטישה, וכביכול יש לכוחות הטומאה שמחה במחנה שלהם - הנה אנחנו מנצחים!

אומר הנביא מיכה לכוחות הטומאה: אל תשמחו מהניסיונות שאתם מעצימים עלינו, למרות שבמבט הראשון, זה נראה כחושך וכנפילה, כי דווקא בעקבות הנפילה, הקימה תהיה קימה של ממש, אחיזה איתנה בעץ החיים של האמונה.

דווקא בגלל הנפילה מוגלים את האור של הקדוש ברוך הוא שנמצא בתוך החושך. דווקא הניסיונות התכופים, ללא רווח בין עדר לעדר, והאכזבות הרבות, מחייבים את האדם לתפוס חזק יותר בעץ החיים של האמונה, מחייבים להתפלל יותר, להפעיל את כל האנגריות של האמונה והביטחון, את אמונת החכמים, מחייבים

לייש את כל התורה והאמונה שלמד במשך חייו.
"עתה ידעתי כי ירא אלוקים אתה". לאחר עשרה ניסיונות רצופים, אומר הקב"ה לאברהם: כעת אני יודע שאתה אוחז באמת ובשלמות בעמוד היראה. היראה והביטחון הינם דבר אחד, כמו שאומר רבינו יונה, כי על ידי הביטחון בה' אדם בא ליראה, ועל ידי היראה אדם בא לביטחון. כשאדם ירא הוא שם את כל מבטחו במי שהוא ירא ממנו, כיוון שהוא יודע שחייו תלויים בו, ומכיוון שכך - בוטח בו. למשל פועל ירא מבעל הבית. מדוע? כי הוא חש שכל חייו תלויים בו. כאשר הוא מבין שפרנסתו וחיותו תלויים באדונו, זה מחזק אצלו את היראה, וככל שהוא משתדל יותר להיזהר שלא לטעות, כך הוא מחדד לעצמו יותר את ביטחונו באדונו. הניסיונות המרובים מחשלים אותנו, נותנים לנו לראות את האור בתוך החושך, לראות את הסייעתא דשמיא' של הקימה מתוך הנפילה, איך הקב"ה לא נוטש אותנו לעולם.

"אל תשמחי אויבתי לי". אין לכוחות הטומאה לשמוח מכך שאנחנו נופלים ויושבים בחושך. להפך, דווקא כך תבוא מפלתם! אנחנו לא עולים ויורדים במקריות טבעית, אלא הכל בהשגחה פרטית - "מגיע עוד פעם ניסיון, עוד פעם ליפול ולקום... ושוב ליפול ולקום...". זו דרך העליה והצמיחה, שכן הקימה מהנפילה, וראיית האור בתוך החושך הן התכלית שלמענה הקב"ה ברא אותנו בעולם, תכלית כל הניסיונות הרבים שעברנו.

ניתן לשמוע כל יום 5 דקות של אמונה יומית 5293* שלוחה 3

עפ"י הוראת גדו"י להנצל מנגיף הקורונה יש לקרוא בכל יום פיטום הקטורת

בזוהר הקדוש (ויקהל דף ר"ח ע"ב) הפליג בשבח אמירת פיטום הקטורת וזו לשונו: אמר רבי שמעון, אי בני הוו ידעין כמה עלאה עובדא דקטורת קמי קודשא בריך הוא, הוו נטלי כל מילה ומילה, והוו סלקין לה עטרה על רישיהו ככתרא דדהבא וכו'.

וזו לשון הרב סגולות ישראל:

- א. מבטלת מגפה וחלאים רעים.
- ב. ינצל משעבוד מלכויות.
- ג. הברכה מצויה במעשה ידיו.
- ד. ינצל מדינה של גיהנום.
- ה. מבטלת הקליפות והחיצונים וסטרא אחרא.
- ו. מבטלת הכישופים
- ז. מבטלת הרהורים רעים.
- ח. נוהל שני עולמות עולם הזה והעולם הבא.
- ט. מסלק הדינים מעליו.
- י. ימצא חן וחסד בעיני כל רואיו.
- יא. מסוגלת לעושר.

וזו לשון הרב סגולות ישראל:

אתה הוא יי אלוהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שביית המקדש קיים, כפי אשר צוית אותם על-יד משה נביאך, ככתוב בתורתך: ויאמר יי אל-משה קח-לך סמים נטף | ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח, ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה מפנה לפני העדת באהל מועד אשר אונעך לך שמה, קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר: והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בפקר בפקר, בהיטיבו את-הנרות יקטירנה: ובהעלת אהרן את-הנרות בין הערבבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יי לדורתכם:

תנו רבנן: פטום הקטרת כיצד? שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה, שלש מאות וששים וחמשה כמנן מות החמה, מנה בכל-יום, מחציתו בפקר ומחציתו בערב. ושלשה מנים יתרים, שמהם מכניס כהן גדול, ונוטל מהם מלא חפניו ביום

הכפורים, ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים, כדי לקיים מצות דקה מן הדקה. ואחד עשר סממנים היו בה. ואלו הן: הצרי. והצפורן. והחלבנה. והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה. מור. וקציעה. ושבולת נרד. וכרפום. משקל ששה עשר, ששה עשר מנה. קושט שנים עשר. קלופה שלשה. קנמון תשעה. בורית פרשינא תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא, ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חזיר עתיק. מלח סדומית רובע, מעלה עשן כל ששה. רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת הייזן כל-שהיא. אם נתן בה דבש פסלה, ואם חסר אחת מכל-סממניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. בורית פרשינא למה היא באה? כדי לשפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא? כדי לשרות בו את הצפורן, כדי שתהא עגה. והלא מי רגלים יפין לה? אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד: תניא, רבי נתן אומר: כשהוא שוחק אומר: הדק היטב, היטב הדק, מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה: זה הכלל: אם כמדדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל-סממניה חייב מיתה:

תני בר קפרא: אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא: אלו היה נותן בה קרטוב של דבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש? מפני שהתורה אמרה: כי כל-שאר וכל-דבש לא-תקטירו מפניו אשה ליי:

יי צבאות עמנו, משגב לנו אלוהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בה: יי הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות:

יהי רצון מלפניך יי אלוהינו ואלוהי אבותינו, שתתמלא רחמים עלינו, ותצילנו לנו ולכל בני ביתנו ולכל ישראל, מעין הרע ומכל מיני בישוף. ותברית היצר הרע והשטן ממנו. וכשם שפרשת כנפיך על אבותינו במדבר והצללתם מעינא בישא דבלעם הרשע, כן תפרוש כנפיך עלינו ברחמיך הרבים ונהיה מכוסים במקסה ובהנהגה בשמותיך הקדושים, אמן נצח סלה ועד:

בין השולחים יוגרלו פרסים!!

ולדים צדיקים ואהובים

ניתן לשלוח חידושי תורה לפרשת השבוע פרשת ויקרא או הלכות פסח החידוש יפורסם בלי נדר בעלון הבא פרשת ויקרא לשלוח: פקס: 025780820 | מייל: betmaran1234@gmail.com

העלון להצלחתם של: דורון בן אגנס- רפוש, תהילה בת יפה- זיווג הגון, אושרת בת אילנה- שלום בית, דוד בן מוזל- פרנסה ושמחה, חנה בת שרה- רפואה שלמה, חרות בת ברכה- זיווג הגון, טליה בת דורית- חזרה בתשובה, מיכל בת דורית- זיווג הגון, נדב איתמר איתי בני אלון- פרנסה טובה.

מכירת חמץ

דרך הטלפון

'בית מרן' תקיים אי"ה מכירת חמץ
ע"י רבנים תלמידי חכמים דרך הרבנות הראשית
ובראשם מרן הראשל"צ רבי יצחק יוסף שליט"א

למכירת חמץ חייג *5293 < *2

מיזם השידוכים של 'בית מרן'

חדש!!!

בשעה טובה ומוצלחת
זכינו לפתוח שלוחה יעודית עם שדכניות מנוסות
מותאם לגילאים 18-24 בלבד.

המעוניין ניתן להתקשר לקו 'הליכות בית מרן'

*5293 שלוחה 15

נפגש בשמחות:

קו 'הליכות בית מרן' למען עמ"י *5293

חדש!

מניינים בשידור חי ניתן להאזין בקו
שעות המניינים בשלוחה 16

פרוייקט חברותא

רוצה ללמוד חברותא דרך הטלפון?

בקו הליכות בית מרן זה אפשרי- פרטים בשלוחה 18

סגולה לקירוב הגאולה ולהינצל מהנגיף

2 הלכות שמירת הלשון: לגברים שלוחה 12 < 1

לנשים שלוחה 9 < 5

קבלו על עצמכם שעות שמירת הלשון בשלוחה 12 < 2

קבלת ספרי תהילים ודפי גמרא- בשלוחה 6

130 עמודים
של פסח עם הגדה

הפסח שלכם השנה יהיה בהיר עם חוברת

סדר פסח

תוכן החוברת:

- סיפור יציאת מצרים ע"פ מדרשי חז"ל בשפה ברורה.
- זרשות מאורים וסיפורים בענייני התנ"ך מאת גדולי הדור שליט"א.
- הסבר מותחנות ובהיר על מצוות שבילל הסדר בדגש סיבת כל מצווה והנהגה.
- הגדה של פסח באותיות מאורות עיניים וטוה לקריאה לליל הסדר.

מתאים לתת כשי למוסדות ואירועים
ניתן להקדיש ולהפיץ לזכויה הרבים

מוחזר החוברת: 10 ₪

להפצה בכמויות:

7 ₪ עד 100 חוברות

6 ₪ עד 1,000 חוברות

5 ₪ ליותר מ-1,000 חוברות

להזמנות: 054-842-44-22

אנשים הנמצאים בבידוד יכולים להתפלל תפילות במניין בשידור ישיר
לפרטים: להתקשר למוקד הליכות 'בית מרן' *5293 שלוחה 16